

Posudek na bakalářskou práci Kateřiny Žižkové Korejská národní reflexe admirála I Sunsina za období Čosön a ve 20. století

Každá historická doba přináší vzhledem k vlastním potřebám specifické kódování národních hrdinů, související s řadou vnějších aspektů. V Koreji se dá vývoj této potřeby demonstrovat od vzniku prvních kronik a prvních životopisů, ve kterých se ustálila typologie hrdinů, jejich atributy, konstantní motivy, promluvy i lexikální úzy. Někteří hrdinové jsou pro zemi důležití stále, jiní pouze v dobách ohrožení státu, vzedmutích nacionalismu a v moderní historii se stávají symboly. Konstantní důležitost pro druhou fázi Čosönu po dnešek má i admirál I Sunsina, s jehož jménem je spjatý poněkud fiktivní úspěch v imdžinských válkách na konci 16. století.

Práce Kateřiny Žižkové se tématem zabývá důkladně a ve velkorysé šířce, nepomíjí žádný z podstatných pramenů, i kdyby pouze ve výčtu, velmi podrobně a přitom věcně sleduje linii admirálové mytologie s podstatnými záchytnými body (za nejpodstatnější pro další vývoj považuji osobně dobu Čöngdžoa, který se důsledně zaměřoval na kompilační práce a rituály kolem významných osobností minulosti). Zajímavá je následná, jaksi vložená japonská reflexe, která si jistě nečiní nárok na komplexnost, ostatně je pouze jednostranná (korejská). Kapitola s výčtem charakteristik I Sunsina za japonské anexe je poněkud chaotická, přesto uvádí mnoho podrobností, které nejsou široce známé, některé by bylo dobré rozebrat podrobněji (v jakém smyslu se portrét vyvíjí? Čím se liší Sin Čähoüv popis od Pak Ůnsikova atd.). Další zastávka se věnuje poválečnému období, zvláště Pak Čönghüiho éře s jeho výraznou snahou o nalezení akceptovatelných hrdinů s důrazem na vojenskou sféru. Kult I Sunsina v prvních letech prezidentovy vlády dosáhl vrcholu a zastínil v některých lokalitách místní kultury do té míry, že se už nikdy neobnovily (to se týká například regionu Namhä). Zmiňované zkreslení admirála v Pakově éře však není nikterak nevratné, tento osud postihl mnoho dalších historických osob, využitých vojenskými diktaturami stejně jako nacionalisty (v tomto smyslu nevidím rozdíl mezi zkresleními s dobrými či špatnými úmysly). Že je diplomantka o tématu dostatečně informovaná a že ukončení tématu na přelomu 60. a 70. let má své opodstatnění, ukazuje závěr, kde vypočítává další směry, jakými se kult I Sunsina ubíral.

Práce je ve všech směrech dobře realizovaná – od samotné myšlenky sledování kódů spjatých s I Sunsinem, výběru a prostudování literatury, strukturu práce a další parametry. Poněkud slabší je stylistika. Menší chyby se vyskytují v transkripcích a terminologii: pro příklad *Nandžung ilgi* překládáme v publikacích jako Válečný deník (ostatně v kapitole 4 ho tak pojmenovává), Söngung I Sunsin bych přeložila jako Nesmrtelný I Sunsin (nikoliv svatý), místo lidový duch by bylo přesnější použít adjektiva národní; z věcných Čchö Namsön nezaložil tiskové agentury, ale časopisy a nakladatelství, I Kwangsuovo dílo nebyl životopis, ale román, tokkäbi je obr, ne skřítek, ri není měrná, ale délková míra, socha Sedžonga pochází z jiné doby, než I Sunsinova, a ochrannou (geomantickou) roli převzala po požáru Namdämunu atd.

Práci Kateřiny Žižkové však v každém ohledu vítám, považuji ji za přínosnou a svými atributy místy přesahující požadavky kladené na tento typ prací. Z uvedeného je jasné, že ji s potěšením **doporučuji k obhajobě**.

Navrhované hodnocení: **výborně – velmi dobře** (s osobním příklonem k hodnocení výborně)

V Praze, 20.8. 2022

Doc. PhDr. Miriam Löwensteinová, Ph.D., oponentka

Otázky pro rozpravu u obhajoby: Dal by se kult I Sunsina nazvat religiózním? Existuje za japonské okupace výrazný posun v kultovním vnímání? Kdy podle vás došlo ke zpolitizování kultu?